

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Leoval Grup”,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Leoval Grup” împotriva preturii sectorului Buiucani, mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Leoval Grup”, s-a menținut hotărârea din data de 03 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 06 aprilie 2020 Societatea cu Răspundere Limitată „Leoval Grup” (în continuare SRL „Leoval Grup”) a depus acțiune în contenciosul administrativ împotriva Preturii sect. Buiucani, mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea dispoziției Preturii sect. Buiucani, mun. Chișinău nr. 76-d din 21 mai 2019 „cu privire la demontarea și evacuarea a două gherete amplasate pe str. Xxx și str. Yyy colț cu str. Zzz” în partea ce ține de activitatea gheretei amplasată pe str. Yyy, colț cu str. Zzz, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii SRL „Leoval Grup” a indicat că subdiviziunea comercială amplasată în mun. Chișinău, str. Yyy colț cu str. Zzz, activează în baza înștiințării de recepționare a notificării privind inițierea activității de comerț nr. 47479 din 05 iunie 2018, eliberată de Direcția generală comerț, alimentație publică și prestări servicii de pe lângă Primăria mun. Chișinău pe un termen nelimitat. Modificările la Legea nr. 218 din 24 octombrie 2018 au intrat în vigoare la 01 ianuarie 2019 după emiterea notificării privind inițierea activității de comerț nr. 47479 din 05 iunie 2018. Astfel, societatea nu poate fi sancționată retroactiv cu încetarea activității, din motiv că nu există la moment nici o hotărâre judecătorească definitivă, prin care s-au anulat actele permissive în temeiul cărora activează subdiviziunea enunțată și anume, notificarea privind inițierea activității de comerț nr. 47479 din 05 iunie 2018 și schema de amplasare pentru ghereta dată, valabilă la momentul demontării și evacuării, iar

acțiunile autorității pârâte privind demolarea și evacuarea forțată a gheretei vizate în speță, contravin prevederilor art. 22 din Constituția Republicii Moldova.

SRL „Leoval Grup” a menționat că inițierea activității de comerț a subdiviziunii amplasată în mun. Chișinău str. Yyy colț cu str. Zzz, a fost efectuată în baza articolelor 13, 14 și 15 din Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior cu modificările ulterioare. Autoritatea publică în temeiul art. 16 din Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 a eliberat notificarea privind inițierea activității de comerț nr. 47479 din 05 iunie 2018.

Societatea recurentă a susținut că prin prisma art. 17³ din Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010, Pretura sec. Buiucani, mun. Chișinău este în drept să sisteze activitatea SRL „Leoval Grup” în privința subdiviziunii amplasată în mun. Chișinău str. Yyy colț cu str. Zzz, numai în baza deciziei instanței de judecată, dar nu în baza dispoziției emisă de Pretorul de sector.

Calificând acțiunile Preturii sec. Buiucani, mun. Chișinău ca ilegale și abuzive, SRL „Leoval Grup” a depus cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea dispoziției Preturii sect. Buiucani, mun. Chișinău nr. 76-d din 21 mai 2019 în partea demolării și evacuării gheretei amplasată pe str. Yyy colț cu str. Zzz, mun. Chișinău.

Prin hotărârea din data de 03 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Leoval Grup” împotriva Preturii sect. Buiucani, mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil. (f.d. 117,120-133)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 19 mai 2021 a respins apelul declarat de către SRL „Leoval Grup”, a menținut hotărârea din data de 03 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 183,184-191)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut prevederile pct. 8.1 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr.10/2 din 09 octombrie 2017 privind aprobarea Regulamentului de desfășurare a activității de comerț în municipiul Chișinău, prin care s-a pus în sarcina Preturilor de sector evacuarea/reamplasarea în modul stabilit, la expirarea termenului de valabilitate a autorizațiilor de funcționare, precum și a schemelor de amplasare în baza cărora au fost recepționate modificările depuse până la intrarea în vigoare a Regulamentului enunțat, eliberate pentru gheretele și unitățile de comerț ambulant din sector amplasate pe străzile din centrul nucleu-istoric, pe bulevardele și străzile principale.

Totodată, pct. 2.5 din anexa nr. 4 a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 10/2 din 09 octombrie 2017, interzice amplasarea gheretelor: în centrul nucleu-istoric, pe bulevardele și străzile principale ale orașului Chișinău; la o distanță mai mică de 50,0 m de la bordura bulevardelor și străzilor principale; pe terenurile aferente piețelor comerciale (în afara liniilor roșii ale piețelor) și pe terenuri arendate cu destinația de amenajare a teritoriului; în scuaruri, parcuri, grădini publice; pe partea pietonală (aleea) dintre benzile carosabile; în cazul reducerii vizibilității semnelor circulației rutiere sau afectării siguranței traficului rutier; pe rețelele ingineresti și zonele de protecție ale acestora; la o distanță mai mică de 100,0 m de instituțiile administrației publice centrale și locale, misiunile diplomatice; la o distanță mai mică de 250,0 m de la intrările în unitățile comerciale staționare (în cazul gheretelor în care se preconizează comercializarea produselor similare celor din unitățile menționate); la o distanță mai mică de 20,0 m de la intrările în trecerile subterane; la o distanță mai mică de 6,0 m de la marginea carosabilului; la o distanță

mai mică de 20 m de la stațiile de așteptare a transportului urban de pasageri (inclusiv în stație).

Punctul 4.4 din anexa nr. 4 al Regulamentului de desfășurare a activității de comerț în municipiul Chișinău statuează că, în cazul amplasamentelor gheretelor existente, care nu corespund prevederilor stabilite în pct. 2.5, la expirarea termenului de valabilitate a autorizației de funcționare/ schemelor de amplasare, în baza cărora au fost recepționate notificările respective, preturile de sector vor decide evacuarea sau strămutarea acestora în conformitate cu prevederile actelor legislative în vigoare și anume la adoptarea deciziei de evacuare a gheretelor preturile de sector vor emite dispoziții în acest sens.

Astfel, în temeiul pct. 8.1 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 10/2 din 09 octombrie 2017, privind aprobarea Regulamentului de desfășurare a activității de comerț în municipiul Chișinău, precum și pct. 2.5 din anexa nr. 4 la decizia prenotată, instanțele de judecată au concluzionat că acțiunea este neîntemeiată, deoarece la expirarea termenului de valabilitate a schemei de amplasare, gheretele amplasate pe străzile principale ale orașului, în zona de protecție a rețelilor ingineresti se vor evacua. La caz, schema de amplasare a unității de comerț ambulant staționar provizoriu pentru str. Yyy colț cu str. Zzz, cu dimensiunile 2,15 x 2,6 și suprafața de 5,6 m.p., cu asortimentul enunțat, eliberată SRL „Leoval Grup”, a fost valabilă până la 31 decembrie 2018, iar conform mențiunii exprese formulate în conținutul schemei, beneficiarul s-a obligat, la prima cerere a Preturii de sector, să elibereze necondiționat terenul respectiv, angajamentul fiind semnat de reprezentantul Mitrofan Valeriu. (f.d. 101)

Împotriva deciziei instanței de apel a depus recurs SRL „Leoval Grup”, solicitând admiterea recursului, repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii. (f.d. 197-201)

În motivarea recursului SRL „Leoval Grup” a indicat că hotărârile instanțelor de judecată sunt contradictorii și nemotivate, iar aprecierea probelor a fost arbitrară. Totodată, societatea recurentă a reiterat circumstanțele de fapt și de drept menționate în cererea de chemare în judecată, susținând că societatea își desfășoară activitatea de comerț cu amănuntul în cadrul gheretei din str. Yyy colț cu str. Zzz, mun. Chișinău în strictă conformitate cu cadrul legal, deținând toate actele permise în acest sens.

SRL „Leoval Grup” prin recursul înaintat a susținut că Pretura sec. Buiucani, mun. Chișinău nu este în drept să sisteze activitatea SRL „Leoval Grup” în privința subdiviziunii amplasată în mun. Chișinău str. Yyy colț cu str. Zzz fără decizia instanței de judecată emisă în acest sens.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 mai 2021, notificată avocatului SRL „Leoval Grup” la 11 iunie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la fila dosarului 193.

La 01 iulie 2021 SRL „Leoval Grup” a depus la Curtea de Apel Chişinău recursul împotriva deciziei din data de 19 mai 2021.

Astfel, dat fiind faptul că SRL „Leoval Grup” a depus recursul în termenul stabilit la art. 245, alin. (1) din Codul administrativ instanţa de recurs lasă fără examinare solicitarea privind repunerea în termenul de declarare a recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiţie examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menţionate ci urmează să însuşească în condiţiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente şi serioase.

Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie reţine cu valoare de principiu jurisprudenţial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate şi în acelaşi timp oferă un drept exclusiv al instanţei de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă şi care pe cale de consecinţă nu pot însuşi un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanţa de recurs reţine că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar şi cerinţa de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile şi esenţiale încălcări de drept procedural şi material capabile să răstoarne deciziile instanţei de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond şi invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanţa de recurs menţionează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conţină o motivare convingătoare şi întemeiată în condiţiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă şi din particularităţile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ şi anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanţele expuse se referă la formalităţile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului şi filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită şi în contextul rolului şi funcţiei legale a instanţei judecătoreşti supreme care constă, în special în asigurarea şi interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să ţină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate şi a avea succes, de aceste însuşiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudenţa sa constantă statuează că dreptul de acces la instanţe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către SRL „Leoval Grup”, este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, înaintat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Leoval Grup”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh